

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil supérieur de la Sécurité sociale (Luksemburg) w dniu 19 grudnia 2018 r. – Caisse pour l’avenir des enfants / FV, GW

(Sprawa C-802/18)

(2019/C 82/15)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil supérieur de la Sécurité sociale

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca apelację: Caisse pour l’avenir des enfants

Druga strona postępowania apelacyjnego: FV, GW

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy luksemburski dodatek rodzinny przyznawany na podstawie art. 269 i 270 code de la sécurité sociale (kodeksu zabezpieczenia społecznego) może być uznany za przywilej socjalny w rozumieniu art. 45 TFUE oraz art. 7 ust. 2 rozporządzenia [Parlamentu Europejskiego i Rady (UE)] nr 492/2011 [z dnia 5 kwietnia 2011 r.] w sprawie swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Unii ⁽¹⁾?
- 2) Czy w razie takiego uznania, definicja członka rodziny mająca zastosowanie na podstawie art. 1 lit. i) rozporządzenia nr 883/2004 ⁽²⁾ stoi na przeszkodzie rozszerzonej definicji członka rodziny określonej w art. 2 pkt 2) dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽³⁾ [z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium Państw Członkowskich, zmieniająca rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylająca dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG], w sytuacji, w której ten ostatni przepis wyklucza wszelką autonomię państwa członkowskiego w definiowaniu pojęcia członka rodziny, przeciwnie do tego, co wynika z rozporządzenia w sprawie koordynacji, oraz posiłkowo wyklucza pojęcie głównego ciężaru utrzymania. Czy definicja członka rodziny w rozumieniu art. 1 lit. i) rozporządzenia 883/2004 powinna zatem mieć pierwszeństwo ze względu na jej szczególny charakter w ramach koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, a w szczególności, czy państwo członkowskie zachowuje właściwość, aby definiować pojęcie członków rodziny dla celów przyznania prawa do dodatku rodzinnego?
- 3) Czy w razie stosowania art. 2 pkt 2) dyrektywy 2004/38/WE do świadczeń rodzinnych, a ściślej do luksemburskiego dodatku rodzinnego, wykluczenie dziecka małżonka z definicji członka rodziny może zostać uznane za dyskryminację pośrednią, uzasadnioną w świetle krajowego celu państwa członkowskiego związanego z osobistym prawem dziecka oraz koniecznością ochrony administracji państwa członkowskiego miejsca zatrudnienia, w sytuacji, w której rozszerzenie podmiotowego zakresu stosowania stanowi nieracjonalne obciążenie dla luksemburskiego systemu świadczeń rodzinnych, który eksportuje w szczególności niemal 48 % wypłacanych przezeń świadczeń rodzinnych?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 492/2011 z dnia 5 kwietnia 2011 r. w sprawie swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Unii (Dz.U. L 141, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 883/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz.U. L 166, s. 1).

⁽³⁾ Dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium Państw Członkowskich, zmieniająca rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylająca dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Dz.U. L 158, s. 77).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litwa) w dniu 20 grudnia 2018 r. – AAS BALTA / UAB GRIFS AG

(Sprawa C-803/18)

(2019/C 82/16)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas